

แผ่นข้อมูลโรคติดต่อ

โรคหัด: ข้อมูลสำหรับผู้สัมผัสโรค

ผู้สัมผัสโรคคือผู้ที่หายใจร่วม
อากาศกับคนที่ติดเชื้อโรคหัด
ผู้สัมผัสโรคบางคนที่ไม่มีความคุ้มกัน
อาจติดเชื้อได้ หากไม่ได้รับการ
รักษาป้องกัน

หมายเหตุสำหรับผู้ประกอบอาชีพด้านการดูแลสุขภาพ:

- ผู้ประกอบอาชีพด้านการดูแลสุขภาพควรกรอกข้อมูลในแผ่นข้อมูลนี้ให้ครบถ้วน สำหรับผู้ป่วยแต่ละราย (วันที่สัมผัสโรค และบันทึกไว้ด้วย หากได้รับวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ (MMR) หรือเอ็นเอชไอจี (NHIG) แล้ว ปรึกษาตราสำนักงาน)
- ควรให้แผ่นข้อมูลเกี่ยวกับโรคหัดของกระทรวงสาธารณสุขแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์แก่ผู้สัมผัสโรคด้วย www.health.nsw.gov.au/factsheets/infectious/measles.html

1. วันที่สัมผัสกับผู้ติดเชื้อ: _____

2. ฝ้าระวังอาการของโรคหัดจนถึง: _____

3. ท่านได้รับการรักษาเพื่อป้องกันโรคหัดดังต่อไปนี้:

วัคซีนป้องกันโรคหัด คางทูมและหัดเยอรมัน (MMR) หลังจากสัมผัสโรคหัด

วัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ สามารถทำให้ร่างกายสร้างสารภูมิคุ้มกันต้านทานโรคหัด และสามารถป้องกันไม่ให้ เป็นโรคหัดได้ หากได้รับภายใน 72 ชั่วโมงหลังจากสัมผัสเชื้อไวรัส วัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ไม่เหมาะสำหรับทุกคนสตรีมีครรภ์และผู้ที่ยากดภูมิคุ้มกันต้านทานไม่ควรได้รับวัคซีนเอ็มเอ็มอาร์

การฉีดนอร์มอล ฮิวแมน อิมมูโนโกลบูลิน (NHIG) หลังจากสัมผัสโรคหัด

นอร์มอล ฮิวแมน อิมมูโนโกลบูลิน (NHIG) เป็นสารภูมิคุ้มกันต้านทานที่ได้จากโลหิตที่มีผู้บริจาค ที่ทำให้บริสุทธิ์แล้ว NHIG สามารถให้การป้องกันระยะสั้นต่อการติดเชื้อได้ หากได้รับภายใน 7 วันหลังจากสัมผัสโรค NHIG ไม่ได้ให้การป้องกันระยะยาว จึงแนะนำให้ใช้วัคซีนเอ็มเอ็มอาร์ แต่ควรทิ้งช่วงห่าง 5 เดือนหลังจากได้รับ NHIG

ไม่ได้รับการบำบัดหลังจากสัมผัสโรคหัด

หากการสัมผัสโรคหัดเกิดขึ้นเกิน 7 วันมาแล้ว วัคซีน MMR และ NHIG จะใช้ไม่ได้ผล ท่านควรเฝ้าสังเกตลักษณะอาการของโรคหัด

ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้สัมผัสโรค

การสัมผัสโรคหัดคืออะไร?

“ผู้สัมผัสโรค” คือผู้ที่หายใจร่วมอากาศเดียวกันกับผู้ที่กำลังติดเชื้อโรคหัด (เช่น อยู่ในห้องเดียวกันกับคนที่ เป็น หัด) หากการติดเชื้อถูกส่งผ่านไปยังผู้สัมผัสโรคที่ไม่มีภูมิคุ้มกัน พวกเขาอาจเกิดอาการโรคหัดได้ใน 7 ถึง 18 วันหลังจากหายใจร่วมอากาศเดียวกัน

ผู้สัมผัสโรคหลายคนจะมีภูมิคุ้มกันต่อโรคหัด เพราะเคยเป็นหัดมาแล้วในอดีตหรือได้รับการสร้างภูมิคุ้มกัน และ พวกเขาจะไม่ติดโรค ส่วนผู้สัมผัสโรคอื่นๆที่ไม่มีภูมิคุ้มกันอาจติดเชื้อแล้วอาจแพร่เชื้อไวรัสต่อไปให้คนอื่น ๆ บางครั้งการติดเชื้อในคนที่ไม่มีภูมิคุ้มกันอาจยับยั้งได้ – โดยให้วัคซีน MMR หรือโดยการฉีดนอร์มอล ฮิวแมน อิมมูโนโกลบูลิน (NHIG)

ใครที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคหัด?

โรคหัดเป็นโรคที่พบเป็นกันมากก่อนค.ศ. 1966 ดังนั้นคนส่วนใหญ่ที่เกิดก่อนนั้นจะมีภูมิคุ้มกัน

คนที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคหัด ได้แก่

- คนที่เกิดระหว่างหรือตั้งแต่ค.ศ. 1966 ที่ไม่เคยเป็นหัด และไม่ได้รับวัคซีน MMR สองครั้งตั้งแต่อายุ 12 เดือน
- คนที่มีระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ (เช่น คนที่กำลังได้รับเคมีบำบัดหรือรังสีบำบัดสำหรับโรคมะเร็ง หรือคนที่ได้รับยาที่มีสเตอรอยด์ขนาดสูง) ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้รับวัคซีนครบ หรือเคยติดเชื้อโรคหัดมาแล้ว ในอดีตก็ตาม

ผู้สัมผัสโรคควรทำอย่างไร?

- ฝ้าสังเกตอาการของโรคหัดจนถึงวันที่ที่เขียนไว้ข้างหน้าแผ่นกระดาษนี้ อาการเริ่มแรกของโรคหัด คือ มีไข้ น้ำมูกไหล แสบตา น้ำตาไหลและไอ ต่อจากนั้นจะเริ่มมีผื่นขึ้นตามมา
- เพื่อเป็นการป้องกันไว้ก่อน ควรจำกัดการติดต่อกับผู้ที่มีความเสี่ยงต่อโรคหัดในช่วง 18 วันหลังจากวันที่ ท่านสัมผัสโรค หากท่านไม่สามารถหลีกเลี่ยงการติดต่อกับคนเหล่านั้นได้ ท่านควรเตือนให้เขาทราบว่า เขาอาจติดเชื้อจากท่านได้

หากท่าน (หรือบุตรของท่าน) เกิดอาการของโรคหัด

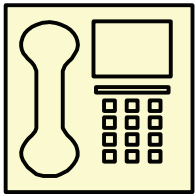
- อย่าไปในที่สาธารณะ (เช่นที่ทำงาน, โรงเรียน, สถานรับเลี้ยงเด็กหรือศูนย์การค้า) หรือใช้บริการขนส่งมวลชน
- ไปพบแพทย์ ซึ่งควรเป็นแพทย์ประจำครอบครัวของท่านโดยเร็วที่สุด เพื่อยืนยันการวินิจฉัยโรค นำแผ่นข้อมูลนี้ไปด้วย

- โทรศัพท์แจ้งสถานตรวจโรคล่วงหน้าด้วย ให้เขารับรู้อาการของท่าน เพื่อให้เขาได้จัดการตรวจท่านอย่างปลอดภัยและโดยไม่แพร่เชื้อไปให้ผู้อื่น
- โทรศัพท์ติดต่อหน่วยงานสาธารณสุขตามหมายเลขข้างล่าง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

- แผ่นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรคหัด มีให้ดูได้ที่:
<http://www.health.nsw.gov.au/factsheets/infectious/measles.html>

ข้อมูลเพิ่มเติม - หน่วยงานสาธารณสุขในรัฐนิวเซาท์เวลส์

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au